

F. t. l. om forældelse af fordringer

skrift for Retsvæsen 1994.718 Ø og Ugeskrift for Retsvæsen 1997.342 Ø.

Denne praksis forudsættes opretholdt. Der henvises i den forbindelse til § 3, nr. 2, i det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.), hvor der foreslås en ny bestemmelse i retsplejelovens § 490, stk. 3, om, at kreditor ikke behøver at give møde i fogedretten i tilfælde, hvor der er afgivet insolvenserklæring. Af den foreslåede bestemmelse fremgår samtidig, at en udlægsbegæring skal tages til følge trods en insolvenserklæring, hvis formålet er at afbryde forældelsen.

Den fristafbrydende virkning, der er knyttet til udlægsbegæringen, bortfalder ikke, fordi udlægget bortfalder i medfør af reglen i retsplejelovens § 526, stk. 4. Efter denne bestemmelse bortfalder udlæg i løsøre (bortset fra visse biler, skibe og luftfartøjer) og udlæg i visse fordringer, herunder bl.a. fondsaktiver, 1 år efter foretagelsen.

Til stk. 2

Efter skatteinddrivelseslovens § 5 foretages udlæg af pantefogeder efter reglerne i retsplejelovens kapitler 45-47, hvis ikke andet er bestemt i loven. Heraf følger, at retsplejelovens § 527 efter den gældende ordning også finder anvendelse ved udlægsforretninger, der foretages af pantefogeder, og sådanne udlægsforretninger afbryder dermed forældelsesfristen for de skattekrav mv., som forretningen vedrører. Efter praksis, jf. Ugeskrift for Retsvæsen 2000.1504 H, indebærer det forhold, at udlægget foretages af skattemyndigheden selv og ikke på grundlag af en af denne indgivne anmodning, at afbrydelse af forældelsen først indtræder ved udlægsforretningens foretagelse.

Efter en ophævelse af retsplejelovens § 527 som forslået i § 3, nr. 3, i det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.), vil reglen i § 18, stk. 1, gælde i de nævnte tilfælde, jf. herved lovforslagets § 1, 2. led, hvorefter forældelsesloven gælder, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov.

Det foreslås i stk. 2 at præcisere, at det relevante afbrydelsestidspunkt i disse tilfælde – på samme måde som efter gældende praksis – er udlægsforretningens foretagelse. Forudsætningen i stk. 1 om, at forretning-

gen skal fremmes inden for rimelig tid, gælder tilsvarende.

Til stk. 3

I stk. 3 foreslås det – i overensstemmelse med, hvad der antages at gælde i dag på ulovbestemt grundlag – at stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved indgivelse af anmodning om arrest, jf. *nr. 1*, ved fremsættelse af krav for fogedretten om andel i et auktionsprovenu, jf. *nr. 2*, og ved indgivelse af anmodning til fogedretten om tilbagetagelse af en løsøregenstand, der er solgt med ejendomsforbehold, jf. *nr. 3*. De nævnte retsskridt afbryder således forældelsesfristerne på samme måde som indgivelse af udlægsbegæring.

Med hensyn til arrest bemærkes, at henvisningen til stk. 1 indebærer, at arresten skal følges op af justifikationssag, medmindre skyldneren har givet afkald herpå.

Til stk. 4

Det foreslås i stk. 4, at en offentlig myndigheds pålæg til skyldnerens arbejdsgiver om indeholdelse i løn mv. afbryder forældelsen. Der er tale om en ændring af gældende ret.

Regler om adgang for offentlige myndigheder til at foretage lønindeholdelse findes i en lang række bestemmelser i lovgivningen. Der kan navnlig henvises til kildeskattelovens § 73.

Afbrydelsen sker ved myndighedens pålæg til skyldnerens arbejdsgiver.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 19

Bestemmelsen fastlægger, hvilke retsvirkninger der er knyttet til en afbrydelse af forældelsesfristen i henhold til §§ 15-18, herunder længden af den nye frist og dennes begyndelsestidspunkt. Ved bestemmelsen fastsættes begyndelsestidspunktet for den nye frist for hver enkelt tilfældegruppe, og der gøres udtømmende op med de forskellige afbrydelsesmåder.

Til stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1 skal der ved afbrydelse af forældelsen løbe en ny forældelsesfrist, hvis længde bestemmes af reglerne i forældelsesloven. Den nye frist regnes fra det begyndelsestidspunkt, der i det enkelte tilfælde følger af bestemmelserne i stk. 2-6.

At der løber en ny frist, hvis længde bestemmes efter lovens regler, indebærer, at der som udgangspunkt – på samme måde som efter gældende ret – vil løbe en ny forældelsesfrist af samme længde som den afbrud-